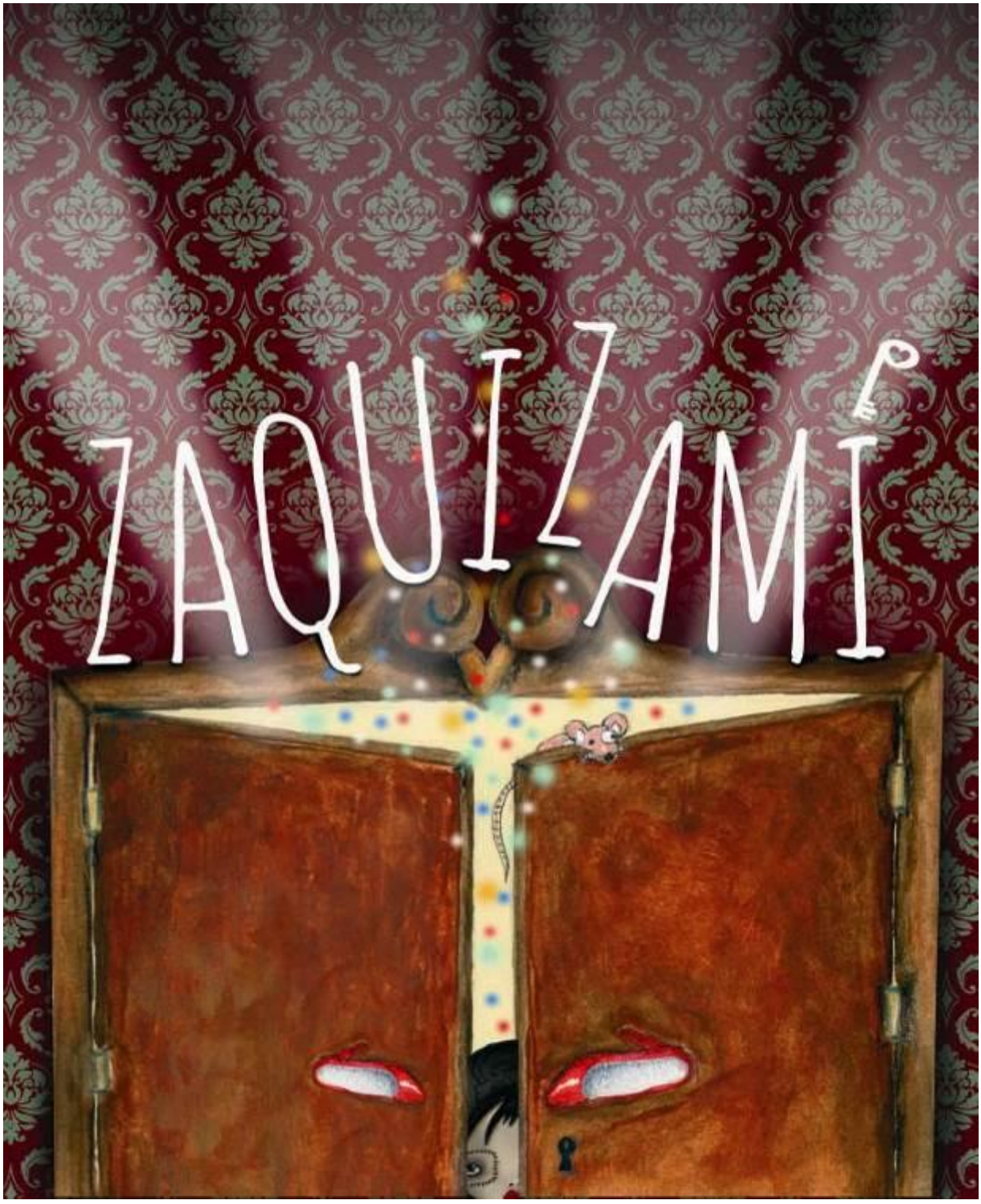

Un espectacle de dansa per a Educació Primària (Cicle Inicial i Mitjà)

companyia **roberto g alonso**
d dansa.teatre

Poeta Cabanyes, 13, local
08004 – Barcelona
Tel: 934 432 065 / 609 033 729

info@ciarobertogalonso.com
www.ciarobertogalonso.com
www.facebook.com/ciarobertogalonso

ZAQUIZAMÍ

Un espectacle vitalista on joguines i andròmines abandonades en unes golfes o traster (*zaquizamí)* cobren vida, busquen noves oportunitats i fan dels seus defectes virtuts. Un cant a la diversitat, a la solidaritat i a l'esperit de superació.

ESTRENAT AL TEATRE DE SALT EL 15 DE MARÇ DE 2015

FIRA MEDITERRÀNIA DE MANRESA 2015
FIRA FETEN 2016 GIJÓN
MOSTRA IGUALADA 2016
CIRCUIT REDE GALEGA 2016 - 2017
CAMPANYA DE TEATRE ESCOLAR "ANEM AL TEATRE" DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA. CURS 2016-2017
TEMPORADA AL TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA 2017
CIRCUIT BARCELONA DISTRICTE CULTURAL 2018
DANSA QUINZENA METROPOLITANA DE BARCELONA 2018
CIRCUIT BASC DE DANSA 2018

ÍNDEX

1. SINOPSI..... 4

2. FITXA ARTÍSTICA..... 5

3. ENFOCAMENT I OBJECTIUS..... 6

4. LA POSADA EN ESCENA..... 7

5. GUIA DIDÀCTICA
5.1 Nivells educatius recomanats..... 9
5.2 Objectius, continguts i relacions curriculars..... 9
5.3 Propostes de treball didàctic..... 13

6. CRÍTIQUES DE L'ESPECTACLE..... 17

7. TRAJECTÒRIA DE LA COMPANYIA..... 18

1. SINOPSI

A totes les llars sempre hi ha un *zaquizamí,* un espai o estança gran o petita, un racó ple d'andròmines on van a parar els trastos vells que estan en desús, unes golfes amb goteres on fan niu els mussols o un altell de difícil accés on el que busques és al fons de tot, una habitació fosca, la dels mals endreços, en la que cada vegada que obres la porta cau alguna capsa, o alguna escombra, o alguna cosa.

El nostre zaquizamí, el de la nostra història, és al fons del passadís, té tres prestatges mal posats, una porta amb pany i clau i un endoll que no funciona. Cada cop que es tanca el llum s'hi fa una festa i els seus habitants, els que no es veuen però hi són, comencen a viure, a jugar i a somiar quan es pensen que no els senten.

Pssssss..... No feu soroll, que no sàpiguen que ho sabeu!

2. FITXA ARTÍSTICA

Direcció i coreografia: **Roberto G. Alonso**
Intèrprets: **Borja Fernández, Laura Marsal i Laia Vancells**
Escenografia: **Roberto G. Alonso i Tony Murchland**
Il·luminació: **Tony Murchland**
Attrezzo i vestuari: **Roberto G. Alonso i Víctor Peralta**
Espai sonor: **Carles Cors**
Construcció escenografia: **Tony Murchland i Víctor Peralta**
Disseny gràfic: **Marta Viladrich (Biloqui, estudi creatiu)**
Fotografia: **Art Estudi i Manuel Pérez**
Producció executiva i assessorament pedagògic: **Joan Solé**
Producció: **Cia. Roberto G. Alonso**
Col·laboració: **Teatre de Salt, LaSala (Sabadell).**
Residència tècnica: **Teatre La Massa (Vilassar de Dalt)**
Agraïments: **Lola Davó, Carol Bruguera**, **Abigail Ballester, Nati Ninot.**
Amb el suport: **Generalitat de Catalunya (Departament de Cultura) i Ajuntament de Barcelona.**

3. ENFOCAMENT I OBJECTIUS

La nostra societat actual centra molts dels seus objectius en el consum, sovint és el que prioritzem, i transmetem aquesta inèrcia als nostres infants donant més valor al que és nou en detriment del que ja no ho és tant. Cada vegada amb més freqüència, quan alguna cosa s'espatlla o es fa malbé, en comptes d'intentar reparar-lo, ho substituïm per un de nou sense cap mirament, sense ni tan sols donar-li una segona oportunitat a l'objecte o joguina en qüestió.

Potser podríem intentar allargar-los la vida, reparant-los, o donar-los-hi un ús alternatiu, o simplement seguint usant-los encara que no estiguin impecables. Sovint però preferim, sinó llançar-los, si arraconar-los en un armari o unes golfes deixant-los omplir de pols.

Per desgracia això que fem amb els objectes, també ho projectem a les persones i col·lectius, tendim a agrupar-nos per feines, aficions, ideologies, o per els nostres gustos estètics. La nostra societat consumista, condicionada i influïda pels mitjans de comunicació i xarxes socials, ens convida a que siguem tots macos, bonics, tallats per un patró determinat i si algú se surt d'aquest patró, l'arracona, el margina, intenta tapar la seva diferència perquè no sobresurti de la norma, tendim a homogeneïtzar sense adonar-nos que la diferència, la singularitat, és un valor per sé. Sortir-se'n de la norma (no parlo de transgredir les normes, si no de no ser "normal" - clar que caldria definir que és i que no és normal-) és allò veritablement interessant, no ser com la majoria. No seria meravellós que aquestes diferències o defectes que ens allunyen de la norma es convertissin en virtuts i que ens fessin acostar-nos a la resta?

Doncs aquest espectacle va d'això, de superar les pors, de fer de la diferencia una virtut, del desacomplexament del marginat, de l'esperit de superació, de l'autoconfiança, de la companyonia, de l'orgull com a motor, de les segones oportunitats. En definitiva de la vida, d'allò que tot infant acaba sent més tard o més d'hora.

Dintre d'un armari o estança (*zaquizamí*) ple de trastos i d'andròmines, unes joguines velles i fetes malbé, decideixen superar el tràngol d'haver estat oblidades pels nens als que pertanyien, i afrontar un futur incert fent del motiu pel que han estat desats, el motor que els farà afrontar un nou horitzó ple d'emoció. I per aconseguir-ho utilitzaran la seva imaginació, amb companyonia, il·lusió i bon humor, tot jugant i descobrint d'altres andròmines i joguines crearan un món ple de màgia i fantasia que els donarà la força per seguir endavant com a joguines diferents.

Roberto G. Alonso

4. LA POSADA EN ESCENA

Un *zaquizamí* és una mena d'armari fosc dels mals endreços o de petita golfa sota teula on s'acumulen trastos vells i en desús. I són precisament aquests trastos vells els que es converteixen en tot un món a descobrir ple de possibilitats. Els personatges podran jugar amb la imaginació amb tots aquestes andròmines fent de les diferents escenes una sorpresa darrera de l'altre.

L'espectacle consta de petites escenes que evolucionen i s'entrellacen entre sí amb diferents personatges que van cobrant vida al llarg de l'obra, uns personatges imaginaris, com esperits que viuen al nostre *zaquizamí,* que hi son però no els veiem i que van donat vida a joguines i objectes inanimats.

Amb els intèrprets ballarins que dominen diferents tècniques dancístiques, la proposta pretén ser un cant colorista i vital que vol despertar l'interès, la motivació i l'emoció dels petits tot fent-los gaudir de les arts de la dansa i el moviment. En la descoberta del fet teatral, mitjançant l'expressió corporal dels intèrprets i tots els elements que conflueixen en l'escena, als infants se'ls obre un nou món, esdevenint un regal per als sentits i gaudint d'una experiència global i integradora.

L'escenografia, el vestuari i l'attrezzo juguen un paper molt important dins la proposta juntament amb una escenografia corpòria i imaginativa. Tot en conjunt es concreta en una proposta escènica detallista, acurada, gairebé preciosista i d'una gran estètica visual. L'espectador veu com els ballarins van jugant, manipulant i transformat els diferents elements de l'attrezzo i l'escenografia fent de la sorpresa un factor clau per captar-los l'atenció i l'interès creant moments divertits amb tocs de nostàlgia i emoció. Tot plegat va acompanyat per una acurada selecció musical que s'adequa en cada moment a allò que es vol representar o transmetre.

El disseny d'il·luminació vol arribar a ser molt acurat per a donar una ambientació específica a cada escena tenint en compte la combinació d'accions ballades o teatralitzades amb els elements escenogràfics tot recreant l'atmosfera d'aquests tipus d'espais, amb la llum que es filtra per una finestra o claraboia (del sol o la lluna) o la llum d'una bombeta que crea ombres i distorsiona la realitat.

Tot en conjunt adquireix una coherència estilística i estètica amb una empremta molt particular de tot un univers molt propi dels espectacles infantils i familiars creats per Roberto G. Alonso.

cc photo.pezzz.es

josep vives

josep vives

5. GUIA DIDÀCTICA

5.1 NIVELLS EDUCATIUS RECOMANATS

- Educació primària: Cicle inicial

5.2 OBJECTIUS, CONTINGUTS I RELACIONS CURRICULARS

Fitxa pedagògica bàsica

1. Competències a les que es contribueix amb aquesta activitat.

El tractament pedagògic d'aquesta activitat contribueix a treballar diferents dimensions de les competències transversals. En concret les dues competències comunicatives: l'artística i cultural i la lingüística i audiovisual. A continuació detallem aquells aspectes més directament relacionats de cada competència i que s'adapten als continguts de l'activitat.

De la **competència comunicativa artística i cultural** contribuïm a:

- Conèixer, comprendre, apreciar i valorar críticament una manifestació artística i a utilitzar-la com a font d'enriquiment i gaudi. També hi relacionem el saber crear amb el propi cos, amb tota mena de materials i eines tecnològiques, tant individualment com col·lectiva les representacions i anàlisi de la realitat que facilitin l'actuació de la persona per viure i conviure en societat.

- Apreciar el fet cultural en general, i el fet artístic en particular, que porta implícit disposar d'aquells coneixements, procediments i actituds que permeten accedir a les seves diferents manifestacions, així com capacitats cognitives, perceptives i comunicatives, sensibilitat i sentit estètic per a poder comprendre-les, valorar-les, emocionar-se i gaudir-les.

- Facilitar tant l'expressió i comunicar-se com percebre, representar, comprendre i enriquir-se amb diferents realitats i produccions del món de l'art i de la cultura considerat en el sentit més ampli del terme.

De la competència comunicativa lingüística i audiovisual contribuïm a:

Fer un ús adequat dels recursos no verbals que afavoreixen la comunicació: recursos visuals, gestuals, corporals...

2. Context d'aprenentatge: les arts escèniques en general i la dansa en particular com a mitja per representar a través del moviment, la música, l'ús d'elements escenogràfics, la llum i el vídeo situacions imaginatives relacionades amb personatges que desperten simpatia i ajuden a la reflexió sobre aspectes de la realitat.

3. Context d'aplicació: a nivell del grup classe o també grup d'amics o família per portar a terme representacions artístiques o altres formes d'expressar mitjançant el cos i la manipulació d'objectes.

4. Àrea bàsica curricular que es treballa: educació artística.

5. Altres àrees curriculars relacionades: educació física.

6. Durada: variable segons la planificació que en faci el mestre, es pot plantejar com un treball més intensiu durant una setmana o quinze dies al voltant del dia on s'assisteix a la representació o adaptar-ho per treballar-ho durant un període més llarg tot relacionant-t'ho amb altre activitats.

Relacions amb el currículum

- **Objectius relacionats:**

- Experimentar i indagar en les possibilitats expressives del moviment i la música i apreciar que la dansa és una manera de donar forma a les experiències, a les idees i a les emocions.
- Explorar, conèixer i experimentar les possibilitats que ofereix el cos, els sons, i els objectes, mitjançant els llenguatges artístics i la realització de projectes expressius i de comunicació.
- Comprendre que les manifestacions artístiques i culturals estan fetes per homes i dones i per a la gent, i representen diferents situacions de la realitat o de la imaginació.
- Valorar i respectar el fet artístic propi i dels altres entenent que és una manera de comunicar-se i d'expressar els sentiments, les descobertes, les capacitats i peculiaritats de cadascú. Apreciar que les experiències culturals pròpies i les dels companys i companyes esdevenen un espai de diàleg i enriquiment.
- Mostrar curiositat per com les artistes i els artistes indaguen en el coneixement, l'experiència i la imaginació per fer arts escèniques. Conèixer la professió de la dansa i interessar-se per les característiques del seu treball.
- Gaudir de l'aproximació a les manifestacions artístiques i desenvolupar una posició crítica i un posicionament pluralista en l'aproximació als artistes, als autors/es i a les manifestacions artístiques i culturals.
- Conèixer els teatres del barri, del poble o de la ciutat. Adonar-se de les seves funcions socials vinculades a la vida del barri, del poble o de la ciutat i a la noció de patrimoni.

- **Àrees relacionades**

L'assistència a la representació d'un espectacle de dansa està directament relacionada amb l'àrea d'educació artística del currículum de primària.

Les manifestacions artístiques tenen una presència constant en l'entorn i en la vida de les persones i esdevenen espais de relació en els quals flueixen experiències, significats, emocions, idees i pensaments. L'àrea d'educació artística de l'educació primària pretén desenvolupar en les nenes i els nens la percepció i l'expressió estètica amb l'objectiu que adquireixin una formació que els permeti comprendre els mons artístics i culturals, i de manera molt especial els del seu entorn més proper i els d'altres pobles, i participar-hi.

L'àrea d'educació artística manté uns enllaços evidents amb l'àrea d'educació física, en tant que totes dues àrees treballen el sentit estètic i creatiu de l'expressió i comunicació corporal, de manera especial per mitjà de la dansa. La dansa ajuda l'alumnat a conèixer les seves possibilitats corporals, a respectar-se i respectar els altres, i a compartir una experiència corporal transmesa per mitjà dels sentits i enriquida amb la música.

Continguts relacionats de l'àrea d'Educació artística

Explorar i percebre

- Exploració sensorial de les possibilitats de moviment del cos. Adequació, quan escaigui, del moviment al so i a l'espai.
- Interès i curiositat per participar i gaudir en les manifestacions artístiques que ofereix l'entorn: audicions, dansa, espectacles, festes tradicionals.
- Comprendre el significat de cançons i danses i la seva relació amb experiències conegudes o imaginades.

Interpretar i crear

- Realització de danses, exercicis corporals i jocs motrius, acompanyats de seqüències sonores, cançons i obres musicals.
- Composició individual i col·lectiva de produccions musicals i coreografies.
- Incorporació i utilització progressiva de la terminologia que s'empra en la pràctica i la vivència de la dansa i la música.
- Valoració de l'atenció i el respecte en les interpretacions i produccions artístiques pròpies i dels altres.

Continguts relacionats de l'àrea d'Educació física

El cos: imatge i percepció

- Experimentació del cos en postures corporals diferents.
- Experimentació de situacions d'equilibri i desequilibri.
- Execució de diferents situacions que provoquin la coordinació de moviments.
- Experimentació de diferents formes i possibilitats del moviment i d'execució i control d'habilitats motrius bàsiques.

Expressió corporal

- Exploració i descobriment de les possibilitats expressives del cos i del moviment.
- Sincronització del moviment amb pulsacions i estructures rítmiques senzilles.
- Exploració de les possibilitats expressives amb objectes i materials.

5.3 PROPOSTES DE TREBALL DIDÀCTIC

A) Abans d'anar al teatre

El treball previ consisteix en explorar diferents aspectes relacionats amb les arts escèniques i el fet teatral com a mitjà per expressar emocions, sensacions i explicar històries reals o imaginaries. Un altre aspecte per treballar prèviament és sobre l'espectacle que veurem, que ens suggereix el nom i el text de la sinopsi.

Reflexions i treball previs al voltant de la dansa i el teatre

Sobre la dansa

Aprofitem per desenvolupar el treball amb el cos uns dies o unes setmanes abans d'anar a veure l'espectacle. A títol orientatiu us donem unes pautes per a aquest treball previ:

- **Per que ballem?**
  - Per que estem contents.
  - Quan estem tristos també ballem?

- **Podem ballar per:**
  - expressar sentiments: d'alegria però també de tristor, enyorança, por, ràbia, etc.
  - representar moments o situacions de la vida quotidiana.
  - fer volar la imaginació (amb vestits de colors, barrets, serpentines, banderetes, amb ninos i objecte, fent volar tires de roba, tocant un instrument...)

- **Quines danses balleu a l'escola?**
  - Recordar o aprofitar l'avinentesa per aprendre algunes danses populars o recordar-ne algunes que hàgiu fet.
  - Inventar noves danses i recordar-les per treballar i conèixer el fet coreogràfic.

Sobre el teatre i el fet teatral

- **Recordes altres vegades que hagis anat al teatre?**
  - Amb l'escola: recordar el que hem vist.
  - Amb la família: esbrinar amb els alumnes quina obra han anat a veure, en quin teatre, quan hi van anar, qui els va acompanyar.

- **Que t'agrada més del teatre?**

- **Com és un teatre?**
  - Dibuixem un teatre com ens l'imaginem o com el recordem d'altres vegades (ho compararem amb el teatre que visitarem per veure l'espectacle).
  - Parlem de quines parts consta i per a que serveix.

- **A casa fas "teatre"?**
  - La mare o el pare ens ha dit "no facis tant de teatre"?
  - Que volen dir quan diuen això?
  - Fem veure que estem enrabiats o enfadats quan no ho estem?

Parlem de l'obra que anem a veure

ZAQUIZAMÍ

- **¿Que significa aquest nom?**

• Fer un llistat de coses que guardem o podem trobar en un *zaquizamí*:
- o Que hi guardem?
- o En tenim un a casa?
- o Quins usos han tingut les coses que guardem?
- o Poden tenir altres usos o ser reparats?

• En l'espectacle també es parla de les persones que tenen algun tipus de discapacitat: la diferencia...
- o Coneixem algun familiar, amic o veí amb alguna discapacitat?
- o De quin tipus?
- o Com és la seva vida quotidiana?
- o Pot fer vida com els altres?
- o Com pot superar la seva discapacitat?

B) Despres d'anar al teatre

El teatre

- **Com és el teatre?**
  - Com ens el havíem imaginat
  - Més gran/mes petit
  - S'assembla al que havíem dibuixat

- **L'escenari**
  - Per a que serveix
  - Parts que es veuen i parts que no
  - Al darrera les cortines negres que hi deu passar?

- **Que es necessita per fer l'espectacle?**
  - La música i el so
  - La il·luminació

- El vestuari
- L'escenografia i els objectes de l'utillatge (atrezzo)

- **Que ens transmet el teatre?**
  - Emocions.
  - Sentiments.
  - Fantasia.
  - S'assembla el que hem vist als somnis (somiem sovint? Somiem coses que no són del tot reals? Recordem algun somni?)
  - El teatre serveix per somiar i imaginar?
  - Has sentit por en algun moment (per exemple en la foscor)?

Desenvolupament i contingut de l'espectacle

- **Els intèrprets**
  - Quins personatges recordes?
  - Quin t'ha agradat més?
  - Recordes com anaven vestits?

- **L'escenografia i l'utillatge (atrezzo)**
  - Que representa l'escenografia?
  - Quins elements i objectes has vist?
  - Et recorden alguns objectes que tinguem a casa o a l'escola?

- **Les escenes i situacions representades**

  Us recordem els diferents números de l'espectacle amb les situacions, els continguts que s'hi representen i els missatges que es volen transmetre de forma imaginativa i metafòrica.

ESCENES	SITUACIÓ REPRESENTADA
Els éssers invisibles	Representen essers imaginaris que viuen al *zaquizamí* i que queden amagats a la paret i al terra i cobren vida quan no hi ha ningú. Son essers solidaris
Els vestits vius	Els éssers imaginaris juguen amb tot el que troben. Troben unes maletes que amaguen molts vestits de diferents formes i colors que prenen vida i ballen.
La casa de nines	Un dels éssers descobreix una casa de nines i aquestes cobren vida ballant i jugant amb diferents objectes que troben Nines juganeres i entremaliades molt presumides barrets sabates... canvien de roba... Darrera de la imatge hi ha persones
Els cocodrils cambrers	Uns cocodrils guardats a l'armari surten i organitzen una festa fent veure que son cambrers. Juguen a veure cava i acaben molt contents.

El goril·la i el mussol	L'armari amaga moltes sorpreses. Com el goril·la.la que dansa i s'enamora del mussol. Un cant a la diverstitat i a les relacions interracials.
El tricicle	Un tricicle guardat al *zaquizamí* comença a rodar i a ballar sol? No! Un dels éssers imaginaris l'acompanya en la seva dansa.
El saltimbanqui maldestre	Unes joguines espatllades i mig trencades que representen un circ donen vida als seus artistes que volen superar els seus defectes. Un saltimbanqui vol aprendre a fer salts i tombarelles, ho aconseguirà?
La funàmbula cega	Una altra artista del circ vol ser funàmbula, sabeu que vol dir?. Doncs caminar sobre una corda fent equilibris. Com que és cega busca com fer-ho sense caure. Com ho farà? Unes ulleres i la seva imaginació la portaran a veure tot el que vol per aconseguir el seu repte.
La ballarina coixa	El circ atrotinat també te la seva ballarina. No ho tindrà fàcil perquè te una cama trencada. Amb esforç i la solidaritat i l'ajuda dels seus companys podrà recuperar la destresa i tornar a ballar.
El carrusel	Els nostres amics del circ han superat les seves limitacions i ho celebren construint un original carrusel.
La revetlla	Els essers imaginaris tornen a entrar en acció organitzant una festa de celebració i conviden a participar a altres joguines.
La tempesta	La festa s'acaba per una tempesta sobtada. Uns paraigües serveixen per aixoplugar-se esdevenen flors del camp que amb la pluja i el sol s'obren.
Les goteres	Cal tenir cura del *zaquizamí*. Unes goteres poden fer malbé tot el allí s'hi guarda. És l'hora de recollir l'aigua i deixar-ho tot tal i com estava. Tots a dormir abans de començar un altre dia.

- Paraules clau de conceptes i situacions que es volen transmetre en les diferents escenes:
    - Solidaritat
    - Companyonia
    - Esperit de superació
    - El poder de la imaginació
    - Les segones oportunitats
    - Fer de la diferencia una virtut
    - Treball cooperatiu
    - Positivisme davant les situacions difícils
    - Superació dels reptes.

6. CRÍTIQUES DE L'ESPECTACLE

http://www.recomana.cat/CRITICA/2327/60/Zaquizam%C3%AD/Andreu%20Sotorra
Andreu Sotorra
27/3/2017
Valoració: 9

Les golfes màgiques

Espectacle coreogràfic, sense paraules, però amb molta imaginació i expressivitat, amb una banda sonora que li marca el ritme sense pauses, i que destaca per un vistós vestuari amb un bon nombre de canvis durant una hora —i només són tres intèrprets— i també per diversos jocs de màscares, joguines mòbils —la nostàlgica bicicleta de tres rodes—, un llibre màgic lluminós, un bagul dels records, penja-robes, maniquins, paraigües calidoscopi, vestits antics, una bola del món lluminosa, un televisor vintage, un armari ple d'andròmines i una casa de nines, entre altres elements que apareixen i desapareixen.

«Zaquizamí», paraula també màgica que sembla que s'hagi escapat del personatge de la Zerafina de l'obra «La senyora Florentina i el seu amor Homer», de Mercè Rodoreda, de la Sala Gran del TNC, si no fos que ja fa temps que volta pels escenaris, és un espectacle per a tota la família que embadaleix els més petits i no deixa indiferents els més grans perquè poua en la memòria idealitzada de la infància perduda o, si no perduda, almenys deixada enrere.

La interpretació del ballarí i les dues ballarines conforma una peça collage de diferents passos adaptats a cadascuna de les accions (les dues nines bessones, els tres cambrers amb màscara de cocodril de peluix amants del jazz i la beguda, la ballarina coixa que torna al ball amb una cama ortopèdica, el fragment que s'insinua de «Casablanca» a l'antic televisor, la funambulista sobre la corda fluixa... Una festa dins la festa que fa que els petits espectadors reinterpretin amb l'estímul de la imaginació i la porta oberta a la fantasia, privilegi de l'edat.

Tot plegat, sempre en l'ambientació d'unes golfes o en una habitació que fa de traster, amb una lluerna damunt, i que només de tant en tant se sent com grinyola una porta i s'escola un feix de llum per una escletxa per paralitzar els tres habitants de les joguines, un recurs que els contes han explotat sovint però que en aquesta creació de la companyia de Robert G. Alonso adopta un registre diferent i atractiu.

http://www.recomana.cat/CRITICA/2327/29/Zaquizam%C3%AD/Ferran%20Baile
Ferran Baile
24/3/2017
Valoració: 9

La lúdica curiosidad

Los espectáculos de Roberto G. Alonso siempre son generosos en coreografías diversas, cuidados en todos los aspectos y con especial atención a las escenografía y los objetos que cubren el espacio escénico y los vestuarios, que diseña, cose y compone él mismo, con la inestimable ayuda de Victor Peralta en el vestuario y Toni Murchland en la escenografía, quien también se hace cargo d ela iluminación. Siempre cuenta con jóvenes y buenos bailarines a los que somete a unos continuos cambios de vestuario y de personajes. En este caso un baúl y un armario son las mágicas puertas de entrada y salida de oníricos mundos y seres de carne y hueso y de traje y tejido.

Zaquizamí, palabra de mágica sonoridad, denominaba el espacio donde se almacenaban los objetos en desuso.

En escena Anita Astrid, Borja Fernández y Laura Marsal, haciendo posible todo el frenético juego de cambios. Un rico, sugerente y notable espectáculo de danza para todas las edades, con algunos momentos excelentes como el claqué de los camareros cocodrilos.

Un espectáculo que no se ve, pero que es digno de verse es el que los bailarines viven tras el decorado, cambiándose en tiempo record en espacios muy reducidos. Roberto G. Alonso (Ponferrada-León, 1970), polifacético bailarín, coreógrafo y diseñador de vestuario, afincado en Barcelona, formó su propia compañía en el 1995, creando espectáculos para adultos, que a partir de la última década alternó con destacado éxito con espectáculos para público familiar con un personal estilo, incorporando elementos del espectáculo de las variedades y el cabaret, mundo que también conoce muy bien por su participación con el mítico grupo The Chanclettes.

Tuve ocasión de verlo en su participación dentro de la Feria Europea de Artes Escénicas para Niños y Niñas-Feten, en Gijón (febrero-marzo del 2016). Allí tuvo que adaptarse a un escenario más reducido. En la Sala Tallers del Teatre Nacional de Catalunya luce en su plenitud.

http://www.artezblai.com/artezblai/zaquizamicompanya-roberto-g-alonso.html
27/04/2015
Anna Jarque

UNA OBRA POSITIVISTA

Asistir al estreno de la nueva obra coreográfica de Roberto G. Alonso, una vez más, es asegurarse un paseo por el buen gusto y el color. En esta pieza, se nos presenta la vida que se esconde en cada estancia de una casa cualquiera. Y los niños lo percibieron desde el primer momento, contemplando atentos desde platea la magia de simpatía que inundó toda la hora. Los juguetes con vida propia, es decir, el mundo que se esconde entre las paredes de cada habitación. Así, los juguetes se rebelan, la fantasía dentro de la fantasía. Es esa la buhardilla, tal vez, de un niño triste, de un niño alegre, pero sea como sea, su mundo, a través de sus juguetes, puede brillar. La obra derrocha positivismo. Se trata también de reconciliar a los niños con sus juguetes, con su mundo y con sus decisiones.

Muchos y ricos recursos coreográficos, sin gratuidades. ¡¡Den por favor a Roberto G. Alonso la opción de un montaje con veinte bailarines!!

Buen trabajo de repetición coreográfica, eso es, que los bailarines iban muy iguales en gesto y ritmo. Unos bailarines entregados y atentos. Dejadme destacar el baile de la mujer buho, personaje que podría abarcar más protagonismo e inspirar otras obras: ese amor imposible, o no, entre ella y un gorila.....ahí os dejo esto.

Todos los elementos escenográficos tienen sentido, y Roberto G.Alonso los utiliza magníficamente.

Hubo, también como siempre, una muy buena selección musical.

Simpático también el personaje del artista de circo tenaz para superar sus propias dificultades. Bienvenidos al mundo de los juguetes, de las diferencias naturales, al mundo de la creación de delicados momentos -en esto Roberto es maestro- que sencillamente tocan tu piel, fijaros en la bailarina con la pierna ortopédica, fijaros en ese tiovivo de la vida. Un espectáculo para abrir maravillosos debates después de ver la obra.

7. TRAJECTÒRIA DE LA COMPANYIA

La Cia. Roberto G. Alonso, amb més de 24 anys de trajectòria, és un referent de la dansa a Catalunya i Espanya per la seva particular llenguatge coreogràfic, caracteritzat per la fusió de la dansa amb la narrativa teatral i una concepció escènica peculiar, imaginativa i detallista.

Al 2016 va estrenar les seves dues últimes produccions: "La fragilitat dels verbs transitius" en coproducció amb el Grec Festival de Barcelona "i" A mi no em va escriure Tennessee Williams "en el marc del Programa de Suport a la Creació de Fira Tàrrega aconseguint un notable èxit de crítica i públic.

La diversificació del seu treball creatiu des de la seva creació el 1995 s'ha traduït en set espectacles de sala per a adults, amb títols com "Lulú, primera nit" (considerat per la crítica especialitzada entre els cinc millors espectacles de dansa vistos a Barcelona el 2012) , "UL / Inmérita solitudo" (seleccionat pel circuit estatal de sales alternatives el 2010), "Divinariana" o "Mon Genet" (presentat al Festival Grec de 2005), quatre coreografies de carrer entre les que destaquen "(Ob) sesio_Na2" i "Agua al higo y a la pera vino ""i sis obres dirigides a públic infantil i familiar entre les que destaquen" Zaquizamí "," Almazuela "," Simplicissimus "i" Zing - Zing ", aconseguint en aquest últim àmbit un ampli prestigi tant a nivell estatal com internacional.

La companyia ha comptat amb la col·laboració en diferents muntatges de creadors destacats com Paco Azorín (il·luminador i escenògraf); José Martret (director de cinema i de teatre); Marc Rosich, Carlos Be, Helena Tornero. Antonio Morcillo, David Plana i Jordi Prat i Coll (dramaturgs), Xavier Torras i Xavi Mestres (compositors), Belén Herrera de l'Óssa (video-creació) o Marta Viladrich (artista plàstica i il·lustradora).

Festivals en los quals ha participat:

Festival Internacional de Teatro de El Ejido (2019)
Festival Zero de Teatres en Xarxa (2019)
Dansa Quinzena Metropolitana de Barcelona (2018 y 2019)
FITT Noves Dramatúrgies de Tarragona (2018)
Festival Grec de Barcelona (1997, 1998, 2005, 2013 y 2016)
Fira de Tàrrega (2003, 2004, 2006, 2009 y 2016)
FETEN de Gijón (2010, 2011, 2014 y 2016)
La Mostra d'Igualada (2004, 2010, 2012, 2013 y 2016)
Fira Mediterrània de Manresa (2012 y 2015)
FIT Festival de Cerdanyola del Vallès (2012 y 2016)
Festival El Més Petit de Tots (2012 y 2013)
Festival Claca de Llançà (2014)
Festival O 4 Vents de París (2014)
Festival Txiki, Txiki Txikia del País Vasco (2014)
Sommerwerft Theater Festival de Frankfurt (2007)
Festival Shakespeare (2004)
Festival Sitges Teatre Internacional (2000),

Premis y nominacions:

Premio FETEN 2011 al millor vestuari i caracterització per "Zing-Zing"
Nominació a Millor Actor Principal de Roberto G. Alonso per "A mí no me escribió Tennessee Williams". Premis Teatre Barcelona 2018.